

SAMOBORSKE

Br. 12

God. IV.

Samobor, 15. lipnja 1955.

List izlazi svakog 1. i 15. u mjesecu. — Cijena pojedini-
nom broju 10 Din. — Tromjesečna pretplata 60 Din.,
polugodišnja 120 Din. — Tekući račun kod filijale Na-
rodne banke u Samoboru broj 415-T-88. — Glavni i
odgovorni urednik Stanko Vugrinec, Starogradska 55.
Tiskara „Prosvjeta“ Samobor.

NOVINE

ORGAN SOCIJALISTIČKOG SAVEZA RADNOG NARODA GRADA I KOTARA SAMOBOR

Pohvalan rad Poljoprivredne zadruge u Samoboru na podizanju stočarstva i poljoprivrede

8. VI. održana je smotra goveda i svinja u Samoboru, koju je priredila Poljoprivredna zadruga Samobor, a prisustvovalo joj je oko 40 gospodara sa svinjama njemačke oplemenjene pasmine, te 16 gospodara s kravama montafonske pasmine. Ista grla nabavila je zadruga iz vlastitih sredstava i dala na uzgajanje pojedinim zadrugarima.

Koliki su interes pokazali gospodari prisustvo-
vanjem smotri iz najudaljenijih mjesta, toliki je bio interes i ostalih poljoprivrednika građana. U ovom prvom pothvatu skromni smo ali i ponosni na postignute uspjehe, jer se je preko trideset interesenata javilo radi nabave krava i svinja iste pasmine.

Od nabavljenih 32 kom. krmača do sada se je dvije trećine oprasilo, s ukupnim brojem od 183 kom. odojaka. Odojke preko 17 kg težine otkuplja-
vala je Poljoprivredna zadruga i to, ženske za daljnji rasplod a muške za tov. Otkupljena prasad smještena je na vlastitoj ekonomiji u Celinama, gdje se nalazi pod stručnim nadzorom.

Za najuspjelija grla uzgajачi su nagrađeni i to: Josip Vrbanić iz Samobora s 5.000 Din; Antun Blažević iz Samobora s 3.000 Din; Ženka Prevendar

iz Samobora s 2.000 Din i Nikola Kurtal iz Samo-
bora s 3.000 dinara.

Da je svijest zadrugara na visini dokazuje i to, što zadrugari nisu nagrađeni novcem, već u toj vrijednosti primili su reprodukcioni materijal kao: umjetno gnojivo, cement i posije, a koji će im poslužiti u gospodarske svrhe.

Poljoprivredna zadruga u Samoboru ispravno je shvatila ulogu, koja joj je namijenjena u našem socijalističkom društvu, a dokazala je to time, što je preorijentirala djelomično svoje poslovanje, do sada isključivo trgovačkog karaktera, na podizanje stočarstva i poljoprivrede. U tom pravcu osnovana je veterinarska služba, nabavljen je traktor »Unimog« s pripadajućim dijelovima, kao plugom, tanjuračama, drljačom i kosilicom. — Veterinar se brine za zdravlje stoke, obilazi terenom u svrhu pregleda i liječenja, te daje upute o prehrani kao i higijenskom smještaju iste. Traktor zadruge obavlja poljoprivredne radove u prvom redu zadrugarima, a i ostalim građanima, pa je interes za isti toliki, da mnogim traženjima nije moglo biti udovoljeno.

Ovakav rad Poljoprivredne zadruge je za pohvalu a sigurno je, da će taj pravac poslovanja zadržati, a i proširiti.

S. D.

odnosno grada, u čiji sastav će ući i nova općina Samobor.

U Inicijativni odbor kod grada Zagreba izabran je Stanko Vugrinec, u Komisiju za kadrove Mirko Štengl, u Komisiju za usklađivanje propisa Čedo Bastijančić, a u Komisiju za materijalna i financijska pitanja Ivica Kovačić.

—č—

Školske vijesti

Upisi u I. razred Narodne osmogodišnje škole u Samoboru vršit će se 28., 29. i 30. lipnja od 8—12 sati, a u V.—VIII. razred 29.—31. VIII. 1955.

Dijeljenje svjedodžbi bit će 26. lipnja u 9 s.

Završna školska priredba održat će se u 9 sati prije podne u Narodnom domu.

LJETOVANJE PREDŠKOLSKE DJECE

10. VI. otputovala je grupa od tridesetero predškolske i oko 40 školske djece sa svojim nastavnicima na more u Mali Lošinj, gdje će se na suncu i morskoj vodi »odmoriti od dnevnih brig«. Svakako je potrebno omogućiti djeci, da promijene na nekoliko tjedana klimu, jer je tamo djelovanje sunčanih zraka mnogo jače. Ljekovito djetuđe kupanje u slanoj morskoj vodi. Djeca bolje jedu i dobivaju na težini. Igra na pijesku i kupanje je vrlo zabavno. Djeca postaju vesela i dobro raspoložena. Zavod za socijalno osiguranje i Narodni odbor kotara dali su obilnu novčanu pomoć i time omogućili, da do toga ljetovanja i dođe. Društvo »Naša djeca« nabavilo je za razonodu djeci igračke za 13.000 dinara.

MB.

OSNOVAN INICIJATIVNI ODBOR

za formiranje nove općine Samobor

Za područje dosadašnjeg kotara Samobor, koji će biti u buduće područje nove općine Samobor, osnovan je Inicijativni odbor od 16 članova, sa zadatkom da izvrši pripremu za formiranje nove općine. Svi pripremni radovi trebali bi biti što prije završeni, jer nova općina započinje radom 1. IX. ove godine.

Osnovane su i komisije koje će pomoći u radu Inicijativnom odboru, i to Komisija za kadrove, za

usklađivanje propisa i za financijska i materijalna pitanja.

Komisija za kadrove počela je sa svojim radom, te je utvrdila potrebna radna mjesta u administraciji nove općine, kao i službenike, koji će raditi na pojedinom radnom mjestu.

I ostale dvije komisije uskoro će započeti sa radom, čim se prikupi potreban materijal.

U Inicijativni odbor izabrani su: Stanko Vugrinec za predsjednika, a za članove: Ivica Kovačić, Mirko Štengl, Antun Šoić, Andrija Čakanić, Mijo Krošelj, Dragutin Žokalj, Stjepan Konosić, Alojz Valečić, Stjepan Dovečer, Slavko Bišćan, Mira Kovačićek, Josip Modrić, Ivica Sudnik, Vilim Požgaj i Nikola Zlodi.

U Komisiju za kadrove izabrani su: M. Štengl, za predsjednika, a za članove: Mijo Krošelj, Dragutin Burić, Čedo Bastijančić i Stevo Barbulov.

U Komisiju za usklađivanje propisa izabrani su: Ivica Kovačić za predsjednika, a za članove: Dragutin Burić, Čedo Bastijančić, Franjo Kordić, Zorislav Mikić, Dragutin Majnarić, Milutin Bišćan, Vitomir Crnković, Nikola Dulčić, dr. Božo Grünvald i Stjepan Šešerinac.

U Komisiju za materijalna i financijska pitanja izabrani su: Stjepan Konosić za predsjednika, a za članove: Dragutin Žokalj, Mira Kovačićek, Slavko Bišćan, ing. Zlatko Livojević, Dragutin Majnarić, Ladislav Babić, ing. Nikola Bošnjak i Franjo Kušter.

Kod grada Zagreba osnovan je isto tako Inicijativni odbor i komisije za područje novog kotara

GRADIMO GIMNAZIJU . . .

Dalji doprinosi

Službenici Šumarije Samobor (ima ih 17) uplatili su iznos od 33.547 Din. To je višak za 1954. koji je bio namijenjen za nagrađivanje osoblja Šumarije.

Službenici Kotarskog suda u Samoboru upisali su iznos od 18.000 Din (6 službenika) i 30 dobrovoljnih radnih sati Najviši upisani iznos je Din 6.000, a najniži 1.000 Din.

Službenici Narodne banke Samobor (18 službenika) upisali su 63.000 Din. Najviši iznos je Din 6.000, a najniži 1.200 Din.

Na radilištu se vrši iskop temelja, a betonski radovi otpočet će tokom ovog mjeseca. Čim se izrade svi betonski radovi, pristupit će se daljim zidarskim radovima.

Problem građevnog drva za betonske radove riješilo se nabavkom oko 45 m³ dasaka iz NR Slovenije, a to je bilo i najnužnije u sadašnjoj etapi izgradnje.

Saobraćajna nesreća

Još su u svježem sjećanju nedavne žrtve saobraćajnih nesreća, dok nas prilično svježi tragovi tjeraju, da se sjetimo ljudskih žrtava, koje su platile glavom u tim nesrećama, danas opet, gotovo na istom mjestu ugasio je jedan život, jedan dobar drug, dobar službenik, otišao je, da se ne vrati više.

Petar Iviček, službenik »Samoborke« ind. građevnog materijala vozio je svoj motor 13. VI. i na autostradi Zagreb—Ljubljana kod benzinske stanice u Samoboru sudario se sa osobnim automobilom, kojim je upravljala žena šofer (Njemica) i tom prilikom zadobio je teške povrede na glavi, od kojih je umro u zagrebačkoj bolnici, unatoč hitnom kirurškom zahvatu. — Pokojnik je bio poznat kao stalozhen vozač motora, uvijek trijezan, nikad mu se nije žurilo, pa je tim više nejasno, kako je do sudara došlo.

Sudska komisija izašla je odmah na lice mjesta, rekonstruirala događaj te izvršila saslušanje očevidaca i spomenute vozačice. Rezultat toga očevida nije još službeno objavljen. Istraga se nastavlja. Mrtvo tijelo prevezeno je u Sv. Nedjelju, te uz učešće brojnih drugova i prijatelja pokopano na tamošnjem groblju.

MaBo

POLJOPRIVREDA

Suzbijajmo krumpirovu zlaticu najopasnijeg štetnika

Na području Narodnog odbora kotara mnogo se raširila krumpirova zlatica, naročito na krumpirištima, koja se nalaze uz Savu i u područjima koja graniče s NR Slovenijom. No, pored toga ona se raširila i u brdskim područjima, gdje je prenesena sa sjemenskim krumpirom, kojega zemljoradnici nabavljaju iz raznih krajeva (Slovenije, Međimurja itd.), a da pri tome ne vode računa o zdravstvenom stanju sjemena.

Krumpirova zlatica je jedan od najopasnijih štetoinja krumpira, izjeda sve nadzemne dijelove stabljike i time onemogućuje razvitak gomolja. Prezimljuje u tlu i u nečistom sjemenskom krumpiru, koji sadrži mnogo zemlje i na taj način se održava do proljeća, kada u mjesecu svibnju izlazi iz zemlje i napada nadzemne dijelove krumpira. Taj napad traje od svibnja pa sve do polovice rujna t. j. sve dok se ne počne cima sušiti.

Opis krumpirove zlatice:

Krumpirova zlatica spada u porodicu zlatice, koje su poznate kao štetnici raznih kulturnih i šumskih biljaka. Razviti oblik je kornjaša, na hrptu žute, a na trbuhu smeđe nešto crvenkaste boje. Poznati ćemo ju lako po njenim prugama i šarama po hrptu. Na glavi između očiju nalazi se jedna crna pjega, a na nadratniku ima 7—12 većih ili manjih crnih pjega. Glava i nadratnjak su obično crvenkastožuti. Pokrilje je žuto sa 5 uzdužnih pruga sa svake strane. Dužina razvitog kornjaša iznosi 7—10 mm. Tijelo kornjaša je na hrptenoj strani svedeno i daje mu jajolik skoro okrugao oblik.

Ličinka je crvena s crnom glavom i nogama, te s dva reda crnih točaka sa svake strane. Odrasla je ličinka 12—15 mm duga. Ličinka ima s gornje strane jako svedeno tijelo.

Jaja su narančasto-žute boje, jajoliko produžena, duga oko 1.5 mm.

Život zlatice:

Čim u proljeće krumpir prolista, pojave se kornjaši zlatice, koji su prezimili u zemlji. Katkada se oni pojave već i u travnju dok još nema zelenog krumpira. U to vrijeme oni mogu preko mjesec dana gladovati ako ne nađu hranu za sebe. Pojavljivanje kornjaša u proljeće ne uslijedi najedamput, nego postepeno, pa može trajati od travnja do lipnja. Čim ženke dođu do dovoljno hrane, one počnu s odlaganjem jaja. Ženka odlaže na donjoj strani lista 25—45 jaja u skupinama. Jedna ženka može u to vrijeme odložiti 700—800 jaja.

Iz jaja se izvuku ličinke već za 4—6 dana, ali može da uslijedi izlaženje iz jaja i tek za 21 dan, što ovisi o klimatskim prilikama u dotičnoj godini. Čim ličinka izađe iz jajeta, ona najprije pojede lupinu svoga ili drugog jajeta a zatim prelazi na žderanje krumpirova lišća. Ličinka je u početku duga tek 2—3 mm, a nakon svog presvlačenja postaje potpuno razvita i tada mjeri u dužinu oko 15 mm. Za cijelo vrijeme svoga larval-

nog stadija ostaje ličinka na površini zemlje i hrani se lišćem krumpira. To žderanje ličinke traje 15—22 dana, kada ista čini najveću štetu na krumpirištima. Kada je ličinka potpuno odrasla, napušta krumpir i spušta se u zemlju u dubinu od 2—18 cm. Ličinka u zemlji miruje najprije 3—5 dana, a onda se zakukulji. Nakon 6—15 dana pretvara se u kornjaša, koji izlazi na površinu.

Kornjaši prve generacije javljaju se polovicom lipnja. Prema tome čitavi razvoj krumpirove zlatice od jajeta do kornjaša traje 28—63 dana. Budući da se kornjaši I. generacije javljaju polovicom lipnja, to se mogu kornjaši II. generacije pojaviti već polovicom srpnja, pa prema tome u toplim krajevima i u sušnim godinama, kada je razvoj zlatice brz, može doći do pojave i III. generacije.

Suzbijanje zlatice:

Suzbijanje krumpirove zlatice se vrši na dva načina: 1. Mehanički — sakupljanjem kornjaša, ličinki i jaja te uništavanjem u petroleju ili vatri.

Privredni kriminal -- aktuelno društveno zlo

Pod tim naslovom u prošlom broju »Samoborskih novina« pisano je o nekoliko slučajeva kriminala te vrste. Dok još ti predmeti nisu dobili svoj konačni oblik u vidu sudske presude, na toj pozornici pojavljuju se 3 kradljivca, da povećaju i onako već dosta veliki broj tipova, koji na jedan vrlo ružan način, kao što je krađa društvene imovine, žele stvoriti uslove za lagodan život.

U ovom slučaju radi se o kradljivcima filmova i foto papira na štetu »Fotokemike«, tvornice filmova. Kradljivci su radnici tvornice i na jedan prilično

2. Kemijskim sredstvima, kojima se mora krumpirište prskati ili prašiti.

Najbolja su sredstva: Pantakan, Lindan, Olovni arsenat, Gamexan i t. d. Naročito se preporuča prskanje modrom galicom uz dodatak tekućeg Pantakana ili Lindana ili Olovnog arsenata jer se time ujedno suzbija i palež lišća (fitoftora) i krumpirova zlatica.

Radi tako brzog razvoja krumpirove zlatice neophodno je potrebno, da svaki vlasnik krumpirišta vrši pregled istoga najmanje 2 puta tjedno, i to od svibnja do konca rujna, tako da bi u što većoj mjeri spriječili prezimljenje toga štetnika i njegovu pojavu u slijedećoj godini.

U vezi toga, Odjel za privredu NOK-a dao je tiskati obavijest o masovnoj pojavi krumpirove zlatice i njenom suzbijanju, koja će se uručiti svakom zemljoradniku. U toj obavijesti je u kratko prikazana velika šteta koju čini taj štetnik, kao i njegovo suzbijanje, te kaznene mjere, koje će se poduzeti protiv onih osoba, kod kojih se ustanovi prilikom kontrola, da nisu vršili pravilno suzbijanje krumpirove zlatice.

Sve potrebne upute o suzbijanju toga štetnika dobit će zainteresirane osobe u Poljoprivrednoj stanici.

rafiniran način vršili su krađe. — Prvo optuženi Zdravko Lenardić falsificirao je radne naloge i preko svojih pomagača Tomislava Trohara i Matije Podnara iznosi ukradeni materijal iz tvornice i preko njih prodavao fotografskom obrtniku Josipu Stričeku iz Daruvara. — Do sada, im je uspjelo, koliko se barem utvrdilo, oštetiti tvornicu za 45 kutija plan filma, 65 filmova i 50 kutija fotopapira, čime su načinili štetu iznad 100.000 dinara. Javni tužilac optužio je svu četvoricu tražeći za njih primjernu kaznu.

„TJEDAN BORBE PROTIV TUBERKULOZE“

29. V. do 5. VI. 1955.

Sekcija za borbu protiv TBC Kotarskog odbora Crvenog križa, uz sudjelovanje ATD-a Doma narodnog zdravlja, organizirala je akciju borbe protiv TBC. U tu svrhu vršena je propaganda, kako bi se u toj borbi angažirao što veći broj ljudi grada i sela.

Raspačavan je propagandni materijal u vidu letaka, plakata, parola i prigodnih značica. Održano je nekoliko kratkih zdravstveno-prosvjetnih predavanja po školama uz pismene školske zadatke. Organizirani su izleti školske omladine u prirodu uz povku o potrebi i koristi udisanja i kretanja po čistom zraku i suncu. Održana su predavanja o TBC u sindikalnim podružnicama i raspačan materijal za predavanja u osnovnim organizacijama SSRN.

Posjećivanje TBC bolesnika u mjestu i bližoj okolini obavili su članovi Sekcije za borbu protiv TBC sa zdrav. osobljem DNZ. Nadalje su prikazana 2 filma o tuberkulozi s predavanjem. U Bregani je održana jedna, u Sv. Nedjelji dvije i u Samoboru dvije priredbe. Predavanja su održali: dr. A. Georgijević, dr. I. Veronek, dr. R. Jungvirt-Wagner i med. sestra S. Švob.

Treba naglasiti, da je Antituberkulozni dispanzer započeo radom 17. V. 1954. U toku jedne godine dispanzer je posjetilo 4.200 osoba, dok je rentgenskih pregleda izvršeno 6.568, terapijskih zahvata 620 i obavljeno 88 kućnih posjeta kod TBC bolesnika u svrhu preventive.

Na stalnom liječenju nalazi se 270 bolesnika, dok su pod stalnim nadzorom 152 obitelji. Osoblje dispanzera je u 14 terenskih izlazaka obišlo 30 sela te izvršilo pregled u 19 škola i osoblje u 2 ustanove.

Redovno se vrše serijski pregledi ugroženih grupa pučanstva (industrije, poduzeća) uz stalnu kontrolu osoba, koje rade sa živim namirnicama.

Da bi ATD u potpunosti odgovorio postavljenom zadatku, još uvijek se upotunjava potrebnim namještajem i instrumentarijem, potrebnim za dijagnostički i terapijski rad. S obzirom na sve veću frekvencu plućnih bolesnika, a napose zbog potrebe intenzivnijeg i redovitog patronažno-preventivnog rada (dispanzerski rad na terenu), potrebno je u potpunosti personal jednom patronažnom terenskom sestrom.

Iz ovih nekoliko podataka vidi se opsežan rad

ATD, upravo uporna borba protiv te podmukle socijalne bolesti, koja podgriza niti života hiljadama ljudi godišnje, a još veći broj stavlja izvan radnog stroja i time počinja neprocjenjivu štetu društvenoj zajednici.

Dr. I. V.

Međunarodno takmičenje za pehar VSJ održano u Samoboru

U nedjelju 12. VI. održano je u Samoboru kraj Mirnovačkog naselja međunarodno takmičenje dizel-penjača u prisutnosti takmičara Švicarske, Francuske, Njemačke, Holandije, Saara i Jugoslavije. Samo takmičenje otvorio je drug Nebojša Kovačević, sekretar VSJ, a u ime NOK-a i Aerokluba Samobor pozdravio je goste drug Stanko Vugrinec. Takmičenje je započelo u 10 sati ujutro i nastavljeno poslije ručka u 16 sati. Rezultati natjecanja su slijedeći:

1. Nesić Ljubo (FNRJ) 876 bodova,
2. Rančim Gradimir (FNRJ) 762 boda
3. Finus Hans (Njem.) 753 boda
4. Giudici Giy (Franc.) 739 bodova
5. Fresl Emil (FNRJ) 734 boda
6. Schenker Rudolf (Švic.) 705 bodova
7. Goetz Andre (Franc.) 698 bodova
8. Griesbacher Marcel (Švic.) 599 bodova
9. Pfeninger Max (Švic.) 544 boda
10. Lapierre Benoit (Franc.) 258 bodova
11. Resin Frederik (Švic.) 210 bodova

Omladinci:

1. Pejić Krešimir (AK Samobor) 337 bodova
2. Petrokov Ivan (AK Samobor) 83 boda

Pojedine ekipe zauzele su slijedeća mjesta:

1. Jugoslavija 3.099 bodova
2. Švicarska 2.059 bodova
3. Francuska 1.705 bodova
4. Njemačka 753 boda.

Poslije završenog takmičenja primljeni su gosti od predsjednika NO-a gradske općine Samobor druga Antuna Soića u gradskoj vijećnici, gdje je ujedno izvršena podjela nagrada pobjednicima.

Građani nam pišu . . .

Za GALICU se sada, kada je najpotrebnija za naše vinograde, osjeća velika nestašica. Prava je jagma za njom, što je i posve razumljivo, a uslijed toga, što se ne može nabaviti u dovoljnoj količini dolazi i do toga, da se i provlađuje u pojedine klijeti, gdje se nalaze manje količine galice. Nije poznato, na kome leži krivica, da se samoborski kotar nije na vrijeme osigurao s dovoljnim količinama galice, no svakako je učinjena velika griješka, i to neka bude opomena za buduće. Nije razumljivo, da oni artikli, koji su u određeno vrijeme potrebni, dolaze tek onda, kada nije njihova sezona.

Čuo sam za sličan slučaj kod trgovine cipele: gumene čizme dolaze sada, a u jesen i u zimu ih nema, nego obrnuto, onda dolaze sandale i kupače »šlape«, kojih na pr. sada nema u dovoljnoj količini.

—ić

BILANCE, koje su objavljene u zadnjem broju »Samoborskih novina«, pobudile su zaista posebni interes. To je — čini se — kod nas po prvi puta, da se objavljuju rezultati poslovanja pojedinih radnja ovako putem štampe. To je i potrebno. Potrošači sada znaju mnoge stvari, što im nije bilo inače poznato. — Eto na pr. ova radnja ima toliki dobitak, kako nemaju po dvije i tri slične i srodne radnje. Kako to? — Nije razumljivo, da primjerice »Samoborska klet« iskazuje dobitak od 77.000 Din, a »Planinar« samo 37.000 Din. Ili opet »Lavica« 131.000 Din, a »Lovački rog« 190.000 Din i t. d.

x y

PROSVJETA I KULTURA

Kazalište:

KULTURNI ŽIVOT SAMOBORA

U osvrtu na kazališne priredbe u Samoboru, recimo u vidu jedne bilance možemo konstatirati, da je ova sezona pred nastupom ljetnih praznika bila prilično bogata. Pored 8 gostovanja članova kazališta iz Zagreba, dalo je 2 koncerta KUD »Ivan Goran Kovačić«, 1 koncert pjevačko društvo »1. maj«, Kustošija, Kazalište lutaka dvije priredbe, baletna škola dvije dječje revije i Škola učenika u privredi jednu komediju. Iz ovih podataka daje se zaključiti, da je Samobor živio intenzivnim kulturnim životom, da je čitava sezona bila ispunjena brojnim predstavama, koncertima i gostovanjima. Međutim, u tom kulturnom zbivanju premalo su učestvovala domaća kulturno-prosvjetna društva, za što ona vjerojatno imaju svoj razlog, u koji mi za sada ne ulazimo.

Kazališne ljude smatra se s pravom najosjećajnijim, osjećajnijim od svih onih, koji se na bilo koji način zanimaju umjetnošću. — Nema nikakve sumnje, da je teško ili nemoguće zadovoljiti ukus sviju, ali je ipak moguće naći načina, da se kod odabiranja repertoara angažira i veći broj kazališne publike i na taj način izbjegnu priredbe koje svojom kvalitetom, izvedbom i idejnošću ne zaslužuju pažnju.

Da se to postigne, potrebno je, da se što veći broj građana svojim prijedlozima obrati na Prosvjetnu ustanovu, koja je oformljena samo zato, da odvijanje kulturno-prosvjetnog rada bude usmjereno planski na pravim kulturno-umjetničkim principima. U tom pravcu, da se omogući što većem broju radnog naroda prisustvovanje kazališnim i drugim priredbama, dužnost je sviju, da tu akciju pomogne, kako bi se što prije ostvario postavljeni cilj.

Treba imati na umu jedno, da su gostovanja iz Zagreba dosta skupa i pri odabiranju treba o tome voditi računa. Prosvjetna ustanova ne može postaviti takve priredbe na neku trgovačku osnovu u želji da zarađuje, već se rukovodi jednim motivom: omogućiti što većem broju radnih ljudi, da se kulturno izživljava i to u pravoj, nepatvorenoj umjetnosti.

MaBo

3. VI. dramska grupa Škole učenika u privredi prikazala je »Pustolova« Rudolfa Devidea u režiji nastavnika Željka Zlatića. Ako se ima u vidu, da su u izvedbi učestvovali samo učenici, od kojih većina po prvi puta nastupa na pozornici, a neki od njih nikad nije bio u kazalištu, tada se za izvedbu može reći, da je uspjela.

Razumije se, da je bilo nedostataka u dikciji koji su se mogli i trebali otkloniti, ali se moglo zapaziti, da je uloženo mnogo truda, da se iz toga materijala uvježba izvedba, koju je inače stroga samoborska publika primila vrlo lijepo. Primjećeno je, da su mladi izvađači potpuno vladali tekstem, pa s te strane nije bilo zapinjanja, što je svakako dokaz upornog i marljivog rada.

Sam komad pun je šaljivih scena i dijaloga, pa je i tu učinjen sretan izbor; to je i u lošijoj izvedbi zahvalan komad. — Ova je izvedba dokaz, da se s učenicima daje raditi. To je pravilan put, kojim se mladi ljudi već zarana privikavaju na lijepu umjetnost; stoga tim putem treba poći bez obzira na neke trenutne poteškoće.

U uvježbavanju komada učestvovali su i nastavnici Škole učenika u privredi: Vilko Orlić Božidar Rodik i Juro Blažeković. Za taj svoj nesebičan izvanškolski rad nagrađeni su simpatičnim prijemom komada od samoborske publike, za koji se kao cjelinu može reći, da je vrlo dobar.

MB

KAZALIŠTE LUTAKA

U prošloj godini osnovano je u Samoboru Kazalište lutaka i u nepunu godinu dana izvelo je nekoliko premijera i repriza. Jedna takva repriza izvedena je 10. lipnja. Te čisto dječje priredbe rado gledaju i odrasli i nađu u njima mnogo za svoju rasonodu.

Ansabl se već toliko uvježbao baratanjem figura, da su u tom poslu postali majstori, pa se za reprizu može bez pretjerivanja reći, da je, u izvedbi bila bolja od premijere.

Vrlo malo se znade, kada je nastalo kazalište lutaka, ali ima podataka o kazalištu sjena, wayang, koji je u Kini i Indoneziji postojao već u 11. stoljeću. Mongoli su ga preko Turkestana i Perzije prenijeli u Tursku, a Arapi u Egipat, Tunis, Italiju i Srednju Evropu. — Wayang je na Javi naziv za kazalište lutaka, a sastoji se od malenih figurica od bivolje kože, koje su vrlo vješto, upravo fi-

ligranski izrađene i živo obojene. Sjene tih figurica projiciraju se na bijelo platno, koje je straga osvijetljeno. Prizori se izvode pomicanjem figurica, koje imaju pomične ruke, pa su sjene vrlo živahne. Nekada su se te predstave priređivale prigodom posebnih svečanosti i događaja, te im se pripisivala magična moć. Vremena se mijenjaju, i danas to kazalište nema svrhu da mađija, već da rasonodi naše najmlađe, što Kazalištu lutaka u Samoboru potpuno uspijeva.

MB

Narodno sveučilište

PREDAVANJA

7. VI. održao je predavanje Andrija Tomašek, tajnik Glazbenog zavoda iz Zagreba: »Narodni plesovi u muzici velikih majstora«. Predavač je u svom interesantnom izlaganju obuhvatio historijat instrumenata. Pojavom violine i ostalih muzičkih instrumenata omogućeno je velikim kompozitorima, da pišu u velikim razmjerima svoja besmrtna djela. U početku muzičkog stvaranja kompozitori su pisali muzička djela bez nacionalnog obilježja i dali muzici internacionalni karakter. Kasnije su počeli stvarati djela na temu iz narodnog folklor, koji se odlikuje bogatstvom i raznolikošću u stvaralačkoj moći pojedinih naroda. Na taj način stvorena je tako zvana nacionalna glazba. — Predavanje je popra-

Samoborci u šali, priči i anegdota

SITNE PRIČICE

— Ma to je strašno! — uzrujava se jedna osoba, koja je bila citirana u posljednjem broju »Samoborskih novina«. Šta ti samoborski objavljujući članaka govore o meni, em sem ja mešal vodu u vino već pred leto dan. Ak se prav i zeme, niš ništ niti mešal. Ja sem samo nalijal, a onda se zmešalo samo. Pak kaj je to privredni kriminal? Na deset litri slabega vina del sem samo dva litre vode!

Nove »vaservage« izmislio je naš starina Matek. Vrlo su uporabive pri uređenju cvjetnjaka. Potrebna je snalazljivost, lonac i nešto vode. Ostale upute kod izumitelja ili prijatelja Š a.

Postoji neki poslovni lokal, u koji se može ući veselo i bez puno briga, ali iz kojega se ne može tako lako izaći, jer se zabrtve ključanice, pa nastaje neprilika s dozivanjem samoga kućevlasnika. Ne zna se, da li je kuća pod stambenom zajednicom, jer bi se inače moralo čekati za »izlaz« do sastanka savjeta.

GDO JE TAJ GOSPON JAPETIĆ ?

Našavši se kod »Baničko«, u klijeti na Građišću, očarani ljepotom okolišne prirode, odlučise deveterica samoborskih građana, da u svom rodnom mjestu osnuju podružnicu planinarskoga društva, kako bi se što više proširio smisao i ljubav za planinarstvo, a posebice pak za lijepu i romantičnu samoborsku okolicu.

I što pri kupici vina naumiše, to doista i provedoše u djelo. Osnovana bi podružnica Hrvatskog planinarskog društva, kojoj — po najvišem vrhuncu Samoborskog gorja — nadjenuše ime »Japetić«.

Svake nedjelje i blagdana, uživajući u prirodi članovi »Japetića« krstarili su čarobnom okolicom, navraćajući se često na svojim izletima i u susjedne Rude, pogotovo, kada bi se vraćali s Plješivice, Oštrca, Okića, Sv. Leonarda i drugih privlačivih predjela.

U Rudama odsjedali su samoborski planinari u gostionici Borse, odmah na početku samog sela, koju je, za onda, vodila marna udova Kata, nazvana od sviju »Borsečka« i »teta«.

Tu kod Borsečke, kako su već bili na domak Samoboru, društvo se znalo ugodno pozabaviti, jedući dobar sir s vrhnjem i pijući rujno vince. Bilo je u takvim zgodama vazda riječi i o »Japetiću«, znale su se njemu u počast držati i nazdravice, a govorilo se, kako se isti svakim danom sve to bolje razvija i napreduje.

Sluša iz prikrajka teta Kata o tim razgovorima i brigama, koje njeni poznati Samoborci uvijek vode o tom nekom »Japetiću«. Što se više o njemu pričalo, postajao je taj »Japetić« za nju običnu krčmaricu sve to zagonetnija osoba. Mozgala je u svojoj glavi teta Kata, tko bi to mogao biti. Ta ona pozna gotovo sve Samoborce, a nikako se ne može domisliti, tko bi mogao biti taj Japetić.

ćeno djelima velikih majstora na gramofonskim pločama. Ljubitelji glazbe doživjeli su zaslugom predavača jedno lijepo i kulturno veče.

MaBo

U okviru »Tjedna borbe protiv tuberkuloze« održao je u Narodnom domu predavanje uz film dr. Veronek, liječnik DNZ-a iz Samobora. Predavač je u svom lijepom i stručnom izlaganju prisutnima prikazao sve teške i porazne posljedice TBC. Do otkrića bolesti po Robertu Kochu, ta je bolest nemilosrdno harala svijetom i godišnje pokosila na milijune ljudi. Ta bolest, iako se znade za uzročnika, i danas hara svijetom i smatra se socijalnom bolešću, protiv koje se mora angažirati u borbi čitavo društvo. Razvoju bolesti pogoduju slaba ishrana i loši higijenski uslovi, koji čine tijelo neoptornim. TBC je izlječiva bolest. Primjenom preventivnih mjera TBC je moguće, ako ne potpuno iskorijeniti, a ono svesti da bude tek bolest pojedinaca, a ne socijalna bolest. — U prikazanom filmu vidjeli su se uslovi, pod kojima je živio radni čovjek u prošlim režimima, a koji su pogodovali razvoju te strašne bolesti. Time je završeno to poučno predavanje, koje je imalo za cilj, da se u borbi angažira što veći broj ljudi, a koja borba ne će ostati bez vidnih rezultata.

S ova dva predavanja završen je rad Narodnog sveučilišta do početka rujna, kada će se radom nastaviti. U ovoj godini održano je 17 predavanja, kojima je prisustvovalo 3.915 osoba.

MaBo

I kad se jednom već nije mogla suzdržati od prevelike znatiželje, pozove na stranu jednoga od poznatih domaćih planinara i zapita ga blago i bojažljivo:

— A gdo je vendar taj gospon Japetić?

Planinar šaljivdija odmah se snašao i zatomivši smijeh, obeća teti Kati, da će joj prvom zgodom predstaviti toga nepoznatog joj Japetića, kako bi se s njime lično upoznala i time zadovoljila svoju radoznalost.

Taj sretni planinar, kojega je teta Kata pozvala na stranu i prišapnula mu ono diskretno pitanje, mudro je šutio ne rekavši svom društvu ništa o razgovoru sve dotle, dok se slijedeće nedjelje ne nađuše ponovo na putu u Rude.

Tada se našao u društvu kao izletnik i radini planinar, purgar Frana K. nazvan »Kaizer«. Njega, uvijek spremna na šalu i dosjetku, odrediše, da on ima biti predstavljen teti Kati kao onaj neznani i zagonetni gospon Japetić.

I doista, došavši u gostionicu pozvaše k sebi tetu Katu i tada joj onaj planinar, kojega je svojedobno zapitala za Japetića, reče:

— Dakle, draga teta, evo doveli smo vam jednom i toga gospona Japetića, za kojega ste pitali — i pokaže rukom na Frana, a šaljivdija »Kaizer« odmah dostojanstveno uz mali naklon dodade: — Čast mi je predstaviti se: ja sam Japetić!

Pružajući mu ruku, teta Kata gleda »Kaizera« malo čudno, a onda će veselo:

— Joj meni, pa ja vas poznam. Vi ste maler Kompare ze Samobora. Kaj bi vi bili Japetić?!

Društvo udara u smijeh, da se sve orilo i tada tek rastumačiše dobroj i skromnoj krčmarici, što znači to ime »Japetić« i odakle ono dolazi . . .

KOLIKO JE 7 x 6 ?

U jednom našem poduzeću, a na liniji opće-obrazovnog uzdizanja radnika, upriličeni su i ispiti. Tako će jednog od radnika ispitivač zapitati, koliko je 7 puta 6, no upitani ne odgovara, stoji nijem. No njegov se majstor uplete u ispitivanje pa upitanom stavi onako po domaći pitanje:

— Čuješ, Ivane, ti radiš 7 sati, a na jedan sat dobiješ 60 dinara, koliko je ta tvoja dnevna zarada?

Tada se naš, recimo Ivan, trgne, veselo pogleda svoga majstora i kao iz puške odrapi:

— 420!

— No vidiš — nastavlja majstor-pedagog, — da ti znaš, samo kada hoćeš, pa kad si znao za 7 x 60, onda znaš i za 7 x 6. — I bilo je tako!

PRODAJE SE PAS VUČJAK, 7 mjeseci star. — Upitati Langova ulica 41.

PRODAJE SE KUĆA u središtu Samobora s potpunim komforom i vrtom. Pismene informacije: Milivoj Radović, Cvetković (Jastrebarsko).

Sport

KUDA IDE SPORT U SAMOBORU?

Među prva mjesta u Hrvatskoj u kojima se sport počeo razvijati treba ubrojiti Samobor. Blizina Zagreba svakako je utjecala, da se u Samoboru sport rano razvio. — Tako je biciklistika uvedena osamdesetih godina XIX. stoljeća, a 1893. god. osnovano je Društvo biciklista Samobor. — Poslije I. Svjetskog rata dolazi do jakog razvoja plivačkog sporta, koji je kasnije sve jače pokrenut velikom zaslugom poznatog plivačkog stručnjaka mra. Borisa Praunspergera. Laka atletika također se razvila, pa hockey na travi koji se igrao još prije I. Svjetskog rata, a dvadesetih godina XX. stoljeća počeo se u Samoboru igrati nogomet, koji je uhvatio najjači korijen, osnovan je klub, a 1955. god. kada slavimo 10. godišnjicu Oslobođenja naše domovine, navršava se 30 godina osnutka nogometnog kluba.

Naročito poslije Oslobođenja, sport u Samoboru oživio, pokrenute su razne sportske grane okupljene u osnovano fiskulturno društvo i rad i us-

Sportska takmičenja učenika Narodne osmogodišnje škole Samobor u čast 80-godišnjice tjelesnog odgoja u školi

Već od 20. prošlog mjeseca održavaju se takmičenja učenika svih razreda Narodne osmogodišnje škole u Samoboru.

Takmičenja se vrše u »Graničaru«, odbojci, rukometu i lakoj atletici, a izlučnog su karaktera.

Sva ova takmičenja održavaju se svakodnevno na školskom dvorištu u 7 sati ujutro.

Finalno takmičenje u svim gore navedenim disciplinama održat će se na nogometnom igralištu u Gornjem kraju, poolvicom lipnja. Dan takmičenja bit će pravodobno objavljen.

U ovoj sportskoj manifestaciji surađuju javni sportski radnici Samobora, dok takmičenjem rukovodi nastavnik tjelesnog odgoja drugarica Smiljka Levak, koja je već vrlo dobro poznata u našem gradu po javnim fiskulturnim nastupima i ritmičkim vježbama učenika i učenica naše škole. M G

NOGOMET

Da li će Samobor i dalje sudjelovati u takmičenju Podsaveza Varaždin?

Završeno je nogometno prvenstvo Podsaveza Varaždin za 1954.—55. Naš NK »Samobor« sudjelovao je u tom prvenstvu s velikim poteškoćama. Naporna i česta putovanja stavljala su velike zahtjeve na igrače i samo društvo. Česte povrede, a radi toga i promjene u sastavu momčadi, odrazile su se na plasmanu. Juniorska momčad osvojila je I. mjesto i plasirala se u završna takmičenja, koja nije dovršila zbog financijskih poteškoća. Veliki izdaci potrebni za putovanja juniorske i seniorske momčadi onemogućili su daljnje sudjelovanje u takmičenju.

Tako je i seniorska momčad trebala putovati na prvenstveni susret u Prelog, a juniori u Varaždin, time bi nastao trošak od najmanje 15.000 Din, pa su utakmice bile predane. Stalno se govori i piše u novinama o razvoju sporta, o masovnosti u sportu, ali treba znati, da je kod toga važna i financijska strana. Potrebni su rekviziti, uređenje sportskih terena, plaćanje gostujućih momčadi, uređenje sportskih svlačionica sanitarnim uređajima, a sve to opet iziskuje izdatke. Sport je u Samoboru na čisto amaterskoj bazi, igrači za svoje napore ne primaju nikakve nagrade u novcu ili u naravi, bave se sportom iz ljubavi prema sportu i ne traže nagrade, već kad bi se omogućilo ono najpotrebnije, moglo bi se raditi na omasovljenju sporta.

Sada su u toku takmičenja za Kup Maršala Tita. Opet se postavlja pitanje, kako će NK »Samobor« sudjelovati u tom natjecanju, za koje se prijavio, ako će biti potrebno veće putovanje. Čudan je bio stav Nogometnog saveza Hrvatske pred dvije godine, kada je naš klub molio, da ga se uvrsti u takmičenja grada Zagreba samo radi financijskih poteškoća, ali to nije učinjeno, nego je NK »Samobor« uvršten u takmičenja Podsaveza Varaždin. No možda će to pitanje biti riješeno stvaranjem komuna i pripojenjem Samobora Zagrebu.

Prijatelji sporta u Samoboru htjeli bi vidjeti i vrhunske sportiste kod nas i kvalitetne momčadi, koje pružaju odličan nogomet, ali za to su potrebni veliki izdaci. Još bi se nekako moglo nešto u-

pjesi bili su sjajni. No rasformiranjem društva, za pravo pretvaranjem pojedinih sekcija fiskulturnog društva u samostalne klubove, sport je naglo pao, a jedino se održao tenis i nogometni klub, koji životare. — Koji su tome razlozi i kako oživiti rad na fiskulturnom polju?

Prije 10 godina, 24. IV. 1945., udareni su temelji našem novom socijalističkom sportu. Naš pokret fizičke kulture sazdan je u borbi za narodno oslobođenje, i iz tih teških i slavinih vremena rodio se naš novi pokret fizičke kulture. U cijeloj zemlji iz dana u dan, taj pokret sve više jača, sve se više razvija. Na žalost, u našem mjestu nastao je zastoj. Potrebno je imati stalno na umu, da fizička kultura nije luksus nego potreba. Narodna vlast brine se za razvoj sporta Ustavnim zakonom u kojem kaže: »država vodi brigu o fizičkom odgoju naroda, naročito omladine, radi podizanja zdravlja i radne sposobnosti naroda kao i jačanje obrambene moći države«.

Kod nas u Samoboru ne postoji masovnost, a samo putem masovnosti doći će do razvoja sporta, jer je to jedini put da sport postane navika radnih ljudi.

Možda još uvijek vlada kod nas zastarjelo mišljenje o sportu i njegovoj društvenoj ulozi. U staroj Jugoslaviji sport je bio uperen protiv interesa radnih ljudi, a danas sport treba biti svojina naroda. Kako sada dati narodu samoborskog kotara sport, da postane njegovu svojina? — Najprije treba biti jaki centar, koji će moći dovoljno djelovati, ali toga nema. Koji su razlozi i gdje su poteškoće? — Zašto u Samoboru ne djeluje plivački klub, zašto nema stolno-tenisača, lako-atletičara, rukometaša, odbojkaša, košarkaša i t. d?

Stanovništvo u Samoboru brojčano raste, grad se širi, uspoređo s time morao bi jačati i sportski život, koji je, ponovno naglašavam, potreba radnih ljudi. Mnoga manja mjesta od Samobora, jači su sportski centri, a koji je tome razlog? Možda se život u Samoboru uglavnom kreće u krugu, jednolično — posao—gostionica—spavanje.

(Svršit će se)

činiti, kad bi igralište bilo ograđeno, a prihod od utakmice veći. Svaka gostujuća momčad traži plaćanje putnih troškova i hranu. Mnogi rado dolaze na utakmice, ali ne žele platiti ni najmanju ulaznicu, što je za osudu.

U sličnom položaju, što se tiče financijske strane, nalazi se i Tenis klub, koji se kvalificirao za daljnja prvenstva NRH i treba 5 igrača i 1 rukovodioca poslati na odigranje prvenstvenog susreta 19. VI. u Split, a kako će to sprovesti, kad u blagajni nema novaca.

Svi u Samoboru rado čitaju u novinama o Samoboru i Samoborcima, o njihovim uspjesima i gostovanjima u raznim mjestima naše domovine. — Trebalo bi pomoći našim društvima i omogućiti sudjelovanje na raznim sportskim takmičenjima, pa će se onda sport još jače razviti u Samoboru.

U »Narodnom sportu« od 13. VI. 1955. piše o potrebi izgradnje sportskih objekata u NRH. Pisac članka ing. Delfin napominje, kako je velik broj kotareva pokrenuo akciju za izgradnju sportskih terena, ali kaže da ima i kotareva u kojima nije još ni osnovan odbor za takvu izgradnju. — U Samoboru bi također trebalo pokrenuti izgradnju sportskih objekata, pa bi se i na taj način pridonijelo masovnosti i napretku sporta u Samoboru. — Možda će nastati veliko poboljšanje u tom pravcu stvaranjem komuna i sadašnja se situacija izmijeniti na bolje. TZ

KUGLANJE

Kuglana na Vrhovščaku dodijeljena KSK »Radnik«

Nakon izvjesnih izmjena u rukovodstvu društva, KSK »Radnik« počeo je, da većim elanom ponovo razvija svoju poznatu sportsku aktivnost.

Društvu je napokon dodijeljen sportski objekt — jednostazna asfaltna kuglana na Vrhovščaku. Međutim, osim same staze, koja je u izvršnom sta-

nju, sve ostalo trebalo je nabaviti ili temeljito popraviti. Tako je na konstrukciju i prozore kuglane ustakljeno više od 60 kom. stakala. Žlijeb za kugle je izmijenjen. Popravljen je stara daska i dopunjena lezonit-pločom. Obnovljena je električna instalacija i postavljene su žarulje na rasvjetnim mjestima. Naravno, nabavljena je i garnitura čunjeva i dvije nove kugle. Svi ti radovi i rekviziti iziskivali su zamašnu svotu novaca. Nešto se platilo iz društvene blagajne, nešto su dali »Fotokemika«, »Kristal« i KSPZ, dok su članovi dali svoju stručnu pomoć i rad.

Uoči dana otvorenja, do kasno u noć završavani su radovi. U jutro 12. VI. održana je na kuglani skromna svečanost i prva kugla je poletjela stazom među čunjeve. Za tu zgodu došao je u goste »Gračar« iz Zagreba, a igralo se po narodnom sistemu. Prvu utakmicu »na svojoj zemlji« dobio je »Radnik« sa 273:193 čunja.

Izgleda ipak, da je dodjelom ovoga sportskog objekta sportašima uočena važnost i potreba sporta, kojim između ostalog učvršćujemo zdravlje, dižemo radne sposobnosti čovjeka, osposobljavamo ga za obranu zemlje, oblikujemo ličnost i moralne osobine i konačno pružamo zdravu, ugodnu i korisnu razonodu. Ovo se može tumačiti time, da dodjelom sportskog objekta može se i u buduće očekivati podrška. Sada je još samo problem jedne sobe, koja bi bila svlačionica i ujedno društvena prostorija.

Pred KSK »Radnik« je ovim činom iskrsao problem upravljanja i održavanja objekta. Tome se mora ozbiljno prići, i u najskorije vrijeme održat će se masovni sastanak članstva kao i uprave kluba, na kom će se pored navedenog, donijeti i zaključci o terminima i načinu treninga, kuglanju članova izvan treninga i uporabi staze od stranih osoba.

Boor

Iz matičnog ureda

ROĐENI :

Herceg Gordana, kći Stanka i Zdenke, 16. V.
Steriova Violeta, kći Ristane 18. V.
Oršić Stjepan, sin Ivana i Barice, 18. V.
Fresl Ivan, sin Stjepana i Slavice, 18. V.
Kolarek Lela, kći Stjepana i Katice, 24. V.
Stupar Ivan, sin Stjepana i Agate, 25. V.
Haleš Anđelko, sin Dragutina i Mire, 26. V.
Jagodić Josip, sin Bogumila i Anđele, 26. V.
Jelinčić Josip, sin Marijana i Nađe, 26. V.
Krajačić Nevenka, kći Stjepana i Dragice, 27. V.
Dobrinec Slavko, sin Matije i Anice, 27. V.
Berić Dušanka, kći Dušana i Terezije, 27. V.
Roščić Ljubica, kći Roze, 27. V.
Grgos Zlatko, sin Stjepana i Zlate, 28. V.
Španović Marinko, sin Martina i Slavice, 31. V.
Škiljan Barica, kći Franje i Alojzije, 1. VI.
Čakanić Mirjana, kći Dragutina i Jovanke, 1. VI.
Mlinarić Juraj, sin Jure i Anastazije, 4. VI.
Celižić Anđela, kći Petra i Terezije, 4. VI.
Filipašić Vesna, kći Jakoba i Slavice, 4. VI.
Herceg Ivan, sin Nikole i Slave, 5. VI.
Kos Dragutin, sin Ivana i Milke, 6. VI.
Horvatić Jadranka, kći Ivana i Štefanije, 6. VI.

VJENČANI :

Fleiss Miljenko, strojomehaničar i Majetić Vjekoslava, službenik, 11. VI.

UMRLI :

Čitarović Anastazija, kućanica, stara 67 god., 28. V.
Fresl Milka, radnica stara 19 god., 28. V.
Rezić Stjepan, podmajstor star 25 god., 28. V.
Medved Ana, kućanica stara 52 god., 31. V.
Librić Bara, kućanica 53 god., 4. VI.
Hribar Stjepan, poljodjelac star 77 god., 6. VI.
Sokolović Helena, kućanica stara 69 god., 7. VI.
Vuković Josipa, penzioner stara 82 god., 8. VI.
Škrnanc Josip, poljodjelac star 78 god., 8. VI.

OGLAS

Udruženje penzionera, Podružnica u Samoboru održat će svoju

REDOVITU GODIŠNJU SKUPŠTINU

na dan 19. lipnja 1955. u zgradi Narodnog doma u 9 sati prije podne.

Pozivaju se svi penzioneri, da skupštini prisustvuju u punom broju. U koliko u određeno vrijeme ne bude prisutan dovoljan broj članova za održavanje skupštine, ista će se održati po čl. 25. društvenih pravila 1 sat kasnije bez obzira na broj prisutnih članova.

Predsjednik: F. Lodeta

Tajnik: M. Kokšja